

[Knud Kristensen.]

set bygger paa en fejlagtig Opfattelse, en vis Misfornøjelse maaske eller, for nogles Vedkommende, en vis Lyst til ogsaa af partipolitiske Grunde at kritisere denne Socialreform. Derfor ønsker vi, at dette Spørgsmaal skal undersøges og undersøges til Bunds, og derfor henstiller vi til Ministeren at foretage en saadan Undersøgelse af Udgifterne efter den nye Lovgivning og af, hvordan de antagelig vilde have været efter det gamle System, og hvorledes Fordelingen af Udgifterne vil blive og vilde være blevet henholdsvis efter det nye og efter det gamle System.

Vi har i Dag faaet omdelt et Materiale fra Ministeren, hvoraf det fremgaar, at han allerede har foretaget en saadan Undersøgelse, men det er saa kort Tid siden, at denne Redegørelse er omdelt, at jeg ikke er i Stand til at bedømme, om den er fyldestgørende eller ej. Er Undersøgelsen tilfredsstillende, saa er der imidlertid ingen Skade sket, og har vi ikke faaet tilfredsstillende Oplysninger, ja, saa kan vort Forslag til Beslutning jo endnu have nogen Interesse.

Hvis nu denne Undersøgelse skulde vise, at de Betingelser, der var stillet, de Forudsætninger, som man nærede, jeg tror fra alle Sider inden for de Partier, som gennemførte Socialreformens Bestemmelser, ikke er opfyldt, saa vil vi i alt Fald fra vor Side forbeholde os at stille Ændringsforslag, som skal tilsigte at opfylde disse Forudsætninger, og vi haaber da, at den højtærede Minister ved disse eventuelle Ændringsforslags Behandling med Velvilje vil bistaa os med sin Sagkundskab og med sin Administration, idet det jo ogsaa maa være i de andre Partiers Interesse. I hvert Fald maa de efter vor Opfattelse føle sig forpligtede til, at de Betingelser, som var opstillet ved Forslagenes Vedtagelse, ogsaa bliver Virkelighed og bliver gennemført i den praktiske Lovgivning.

Hvad angaar vort Forslags Formulering, skal jeg ikke sige mange Ord. Vi foreslaar, at Ministeren foretager en specificeret Opgørelse; altsaa ikke en samlet Opgørelse, hvor det hele slaas sammen, saa at man ikke kan se, hvordan Fordelingen er inden for de forskellige Omraader, Socialreformen spænder over. Vi ønsker en Opgørelse for de enkelte Love inden for Socialreformen: offentlig Forsorg, Arbejdsløshed o. s. v. Vi foreslaar, at Opgørelsen bliver saaledes, at man paa Grundlag deraf kan drage en Sammenligning mellem, hvad Udgifterne er blevet for de enkelte Kommuner efter

den nye Refusionsordning, og hvad de antagelig vilde være blevet, hvis den gamle Refusionsordning havde været gældende. Men vi ønsker ogsaa, at det af Opgørelsen fremgaar, om Udgifterne er blevet større, end de vilde være blevet efter det gamle System, og hvis det er Tilfældet, paa hvilke Omraader inden for Socialreformen der særlig har været Stigning. Først naar en saadan Undersøgelse er foretaget, har man efter vor Opfattelse det tilstrækkelige Grundlag til Bedømmelse af den gældende Ordning og dermed ogsaa Grundlag for at afhjælpe dens Mangler, hvis det maatte vise sig, at saadanne er til Stede.

I denne Forbindelse skal jeg blot minde om, at vi fra vor Side ingenlunde har været begejstrede for Refusionsordningen og ment, at man derigennem har skabt en ideel Ordning. Dengang vi havde Lovforslaget om offentlig Forsorg til anden Behandling, gjorde jeg som Venstres Ordfører opmærksom paa de Skavanker, vi mente, der var ved denne Fordeling af Udgifterne, og saa vidt jeg erindrer, var Venstre det eneste Parti, som dengang havde kritiske Bemærkninger at gøre over for Refusionsordningen. Naar vi ikke desto mindre gik med, var det, fordi det af det Materiale, vi havde faaet forelagt, fremgik, at selv om Ordningen ikke var tilfredsstillende, vilde den alligevel være at foretrække fremfor den Ordning, vi hidindtil havde levet under, og i det politiske Arbejde er det saadan, at selv om man ikke kan naa et Fremskridt, der betyder, at man kommer frem til det, man synes er det rigtige, maa man mange Gange — man kan vel sige som Regel — nøjes med det mindre fuldendte, naar det dog er et Fremskridt fra det, man havde i Forvejen.

Jeg skal ikke sige mere om Forslaget, jeg tror, det saa nogenlunde taler for sig selv. Til Slutning skal jeg blot anbefale det til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget og til Vedtagelse.

Socialministeren (Steincke): Naar det drejer sig om et Omraade som Sociallovgivningen, altsaa om en Udgift for Samfundet paa 200—300 Mill. Kr. om Aaret, er det klart, at vi alle maa være interesseret i at naa til den størst mulige Klarhed over, om disse Udgifter nu ogsaa svarer til, hvad vi har regnet med, og en Undersøgelse i saa Henseende kan man, for saa vidt den er holdt inden for rimelige Grænser, ikke andet end ønske.

Hvad Forudsætningerne er for en social